

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13187/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Рудин Лагунцић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и АМС Осигурање а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог АМС Осигурања а.д.о. Београд, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4428/16 од 25.09.2017. године, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог АМС Осигурања а.д.о. Београд, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4428/16 од 25.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 1123/11 од 10.10.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па су обавезани тужени да му солидарно на име накнаде материјалне штете исплате износ од 23.034,32 динара, са законском затезном каматом, почев од 16.10.2010. године, као дана настанка штете па до исплате, док је у преосталом делу тужбеног захтева за накнаду материјалне штете до тражених 124.352,62 динара, за разлику од 101.318,30 динара, са законском затезном каматом на одбијени износ од 16.10.2010. године, тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му солидарно на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених физичких болова исплате износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.10.2016. године, као дана пресуђења, па до исплате. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па су тужени солидарно обавезани да му на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове услед претрпљеног страха исплате износ од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.10.2016. године, као дана пресуђења па до исплате, док је у преосталом делу захтева за накнаду овог вида нематеријалне штете до тражених 350.000,00 динара, за разлику од 330.000,00 динара са законском затезном каматом на одбијени износ од 10.10.2016. године, тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца

за накнаду нематеријалне штете у виду претрпљених душевних болова због умањене животне активности, за тражени износ од 200.000,00 динара са законском затезном каматом од 10.10.2016. године, као дана пресуђења па до исплате. Ставом петим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове спора у износу од 52.541,91 динар. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженом АМС Осигурање а.д.о. Београд, накнади трошкове спора у износу од 182.992,80 динара. Ставом петим изреке, одбачен је као неблаговремен поднесак тужиоца са писменим доказима достављен суду 11.10.2016. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4428/16 од 25.09.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена, а делимично одбијена жалба тужиоца, а жалба туженог ББ усвојена, док је жалба туженог АМС Осигурања а.д.о. Београд одбијена, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови П 1123/11 од 10.10.2016. године, ставом другим изреке, преиначена у усвајајућем делу у односу на туженог ББ, тако што је одбијен тужбени захтев којим је предложено обавезивање тог туженог да солидарно са туженим АМС Осигурање а.д.о. Београд, тужиоцу, на име накнаде материјалне штете, исплати износ од 23.034,32 динара са законском затезном каматом почев од 16.10.2010. године до исплате, на име накнаде нематеријалне штете износ од 20.000,00 динара за претрпљени страх, са законском затезном каматом од 10.10.2016. године до исплате, па је одређено да у односу ових лица свака странка сноси своје парничне трошкове, док је у односу на туженог АМС Осигурање а.д.о. Београд, у одбијајућем делу, првостепена пресуда преиначена, тако што је тај тужени обавезан да, уз досуђени износ накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх од 20.000,00 динара, обавезан да тужиоцу исплати још 60.000,00 динара, укупно 80.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 10.10.2016. године до исплате, а износ парничних трошкова досуђен тужиоцу повишен на 165.721,36 динара, а одбијен захтев туженог АМС Осигурање а.д.о. Београд, за обавезивање тужиоца да му накнади парничне трошкове. Ставом трећим изреке, првостепена пресуда је у преосталом делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца и у делу одлуке о трошковима парничног поступка потврђена. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев друготуженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени АМС Осигурање а.д.о. Београд, је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној.

Решењем РЗ 1/23 од 13.04.2023. године, Апелациони суд у Новом Саду није предложио Врховном суду одлучивање о изјављеној ревизији као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09), налазећи да се ревизија ревидента своди на испитивање одлуке о трошковима поступка досуђених у поступку накнаде нематеријалне штете, што по оцени тог суда не представља спорно правно питање присутно у већем броју предмета, нити указује на потребу уједначавања судске праксе или ново тумачење права, а што би указивало на потребу да Врховни суд, својом одлуком заузме јединствени правни став.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник

РС", бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 55/14) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 29. Закона о парничном поступку, прописано је да када је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, што је овде случај, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2)

Имајући у виду да се ревизијом побија решење о трошковима поступка следи да ревизија ревидента није дозвољена према врсти одлуке која се побија, у смислу одредбе члана 29. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 404. у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**